

ลดตำแหน่งแต่ไม่ลดค่าจ้าง

คำพิพากษาฎีกาที่ ๕๐๗๓/๒๕๕๖

เดิมโจทก์ที่ ๑ และที่ ๓ ดำรงตำแหน่งเป็นหัวหน้าผู้รักษาความปลอดภัยและผู้ควบคุมงานทั่วไปตามลำดับ ซึ่งเท่ากับเป็นตำแหน่งหัวหน้างาน การที่จำเลยมีคำสั่งให้โจทก์ที่ ๑ และที่ ๓ ไปดำรงตำแหน่งเป็นเพียงยามหรือผู้รักษาความปลอดภัยจึงเป็นการลดตำแหน่งของโจทก์ทั้งสอง แม้จะเป็นคำสั่งในการบริหารงานและมีได้ลดค่าจ้างก็ตาม แต่ก็เป็น การเปลี่ยนแปลงสภาพการจ้างเดิมที่ไม่เป็นคุณแก่โจทก์ที่ ๑ และที่ ๓ โดยไม่ได้รับความยินยอมจากโจทก์ที่ ๑ และที่ ๓ จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย การที่โจทก์ที่ ๑ และที่ ๓ ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของจำเลยดังกล่าว จึงไม่เป็นการจงใจทำให้นายจ้างเสียหายหรือฝ่าฝืนข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานหรือระเบียบคำสั่งของนายจ้าง หรือละเลยไม่นำพาต่อคำสั่งของนายจ้างเป็นอาจฉิน

เงินสะสมที่จำเลยหักจากค่าจ้างของโจทก์ทั้งยี่สิบห้าคนนั้น เมื่อจำเลยได้ดำเนินการหักเป็นเงินสะสมแล้ว ค่าจ้างที่หักนี้ย่อมไม่มีสภาพเป็นค่าจ้างอีกต่อไป เงินสะสมดังกล่าวจึงไม่ใช่เงินประเภทที่นายจ้างจะต้องเสียดอกเบี้ยให้แก่ลูกจ้างในระหว่างเวลาผิดนัดร้อยละ ๑๕ ต่อปี ตาม พ.ร.บ. คู่คุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๙ วรรคหนึ่ง แต่ต้องรับผิดจ่ายดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของเงินสะสมตาม ป.พ.พ. มาตรา ๒๒๔ วรรคหนึ่ง